

Yalnızlığımın Peronu

– kul mehmet · 03 Ağustos 2015

yalnızlığı terk ederken yalnızlığımın soğuk ürkek peronunda kaçıyorum
kalabalık olan şehre adım atarken yeni umutlarımın sevincinde içinde
kan pıhtısı yalnızlığımdan kurtulurken
gözlerim kalabalığın içinde sevinci haykırır iken
yalnızlığıma son veren güzel halkım
sizinle yalnızlıktan kurtuldum derken
efsaneler beklerken
ekmeğime beraberlik neşesini katmayı düşünürken
eyvah eyvah eyvah ki
yalnızlığın koskocaman uçurumuna düştüm
beraberlikle yıkanmış avluların serinliğine koşarken
afyon gibi yalnızlığı tatmış suskunlar korosunun içine düştüm
daha dün son defa zorlukla tiksinerken
yalnızlıkla dün sevişmiştim
kaçarak birlikte kalabalık olmanın neşesine doğru uçmuştum
her şey darmadağınık
buzlu kaldırımlarda isteksiz yürüyerek kayanlar
sizleri de mi yalnızlığa benim gibi mahkûm ettiler
kendim için ağlayan ben
şimdi sizler içinde mi ağlayacağım
çığlık hatıraları yeniden düşünerek çığlık mı atacağım eyvah
kör ediyor beni bu yalnızlık
beceriksizliğin dili de benim gibi dilinizde
gözlerimizde sarp kayalık derin uçurum
tek tek gözlerinizdeki kayalıklara çarpmak
derin uçurumlarda tek tek uçmak yerine
ben gidiyorum yine tek başına yalnızlığımın peronuna
ıssızlıkta göğsüm titrese de
bir yüreğim titrer
sizlerin yerine de göğsüm titrer ise
donarım kaskatı kesilirim
tek başına bendeki yanlışları yaşayan ben
sizlerinde yanlışlığının içinde boğulurum
bende bildiklerimi sizde unutamam
ölü hayallerim çizdiğim umut resimlerim sizinle canlanmaz

uzaklarda çalan umudun lirik şarkısı sizden geliyor sanmışım
eğik boynumla kendi trajedi mi kendim yaşamaya
kendi yalnızlık peron'uma gidiyorum
bom boş sayfama yeni bir yalnızlık çizmeye
yeni bir arayış sözcüğünü karalamaya
yeni kocaman sancılar içinde gözyaşı içinde boğulmaya gidiyorum
Mehmet Aluç (Kul Mehmet)